

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Balló Ede alapítványa*

Forrás: *Nemzeti Ujság*

Bn

(Hely)

1924. 6. 1.

(Idő)

(Köt. v. füz.) (C)

Osztályozás

Tárgy

92

Hely

Balló Ede

Idő

"1924"

Személy

Balló Ede alapítványa

Balló Ede, a kiváló arcképfestő, egész vagyonát, mint művészi alapítványt a magyar államnak adományozta. Az alapítvány rendeltetése, hogy Sjövedelméből az állami gyűjtemények részére az évenként rendezett magyar műkiállítások anyagából megfelelő művészi albotásokat vásároljanak. Az új alapítvány vagyonából a Király-utca 43-45. számú bérházat ma vette át az állam s egyelőre e bérpalota jövedelméből fogják fedezni a képvásárlás költségeit. Az alapítványi vagyon többi része, mely ma még nincs az állam birtokában, azt a célt fogja szolgálni, hogy kamataiból lehetővé tegyék fiatal magyar művészek külföldi utazását. Az egész alapítvány sok százmillió értékű, ez a legnagyobb alapítvány, melyet eddig képzőművészeti célokra tettek. Értékét emeli, hogy az egész vagyont Balló Ede a maga keze munkájával szerezte. Bámulatráméltó munkaerő Balló, szórakozásból, pihenésből a világ legkiválóbb műremekeiről csodaszép másolatokat készített s most természetesen ez a páratlan művészi másolatgyűjtemény is az államé lesz. Az alapítvány rendeltetése eppoly nemes, mint az adományozó gesztus, mi tisztelettel nézzük ezt az uri bőkezűséget és hálával jegyezzük fel az adományozás tényét, mely a mai időkben példát mutató, követségre méltó és egyike a legönzettelebb cselekedeteknek.

Egy munkás élet alkonyán az élet munkájának megérdemelt gyümölcséről a fiatalság javára lemondani: ritka nemes lelkek kiváltsága. E tehetségekben oly gazdag ország tehetségei soha nem fejlődhetnek oly súlyos gondok közt, annyi küzdelemmel tökéletessé, éretté, mint ma. A művészi fejlődésnek, a zígazi művészetnek titkát Nyugaton őrzik és a Nyugat leeresztett sorompója előtt vergődnek a magyar tehetségek, akik gonoszul elértéktelenített anyagi eszközökkel is nekivágnának a nélkülözésnek, de még így sem tud mind elindulni. A Balló Ede alapítványa könnyíti az állam terhét, lévén szigorú állami kötelesség a fiatal tehetségek külföldre segítése, ami ma a legsúlyosabb áldozatokkal jár. Azonkívül nemcsak a fejlődő fiatalság, de az érett és beérkezett művészeknek is segítségére siet az adományozó az állandó képvásárlással, mely ma ritka és nagyon nélkülözött esemény a tárlatokon. A kollegialitásnak, a műpártolásnak és a bőkezűségnek hosszú idők óta a legjobb példája a Balló Ede alapítványa, mely az adományozónak is tiszta és nemes boldogságot juttat még életében: láthatja egykoru

Szerkesztői házinomda 1923

és ifju pályatársai örömét, boldogulását az ő jóvoltából, adakozó kedvéből és érezheti a közvetlen hálat, mely végre talán egyetlen közös, általános és egyforma érzés lesz a pártokra szakadt magyar művészek minden csoportjában.